

O osadnících ze Svaté Heleny ve Vojvodově 12

Vladimír Míčan podnikl v roce 1934 cestopisnou výpravu do Bulharska, aby navštívil místa, kde žili čeští a slovenští osadníci. Svoje poznámky z cesty vydal v útlé knížce *Nevratem v nový svět*, která v roce 1934 vyšla nákladem časopisu *SVĚTLO A PRAVDA* v *Knižnici Biblické jednoty v Brně*.

Z této publikace zveřejňujeme část, která se týká osadníků ze Svaté Heleny kteří založili českou vesnici Vojvodovo v Bulharsku. Zde je dvanáctý díl úryvku z knihy *Nevratem v nový svět*:

VLADIMÍR

MÍČAN.

Nepřátel v nový svět

*O českoslov. osadnících v Bulharsku -
Něco o českoslovácích v Jugoslávii a Maďarsku*

BIBLICKÁ JEDNOTA

KČ 11.-

Manželské právo islámu (= oddání sebe Bohu, arabsky) dovoluje míti čtyry ženy. Ženu si muslim (Bohu se oddávající) vlastně kupuje od jejího otce za „věno“ (mahr) a může ji snadno propustiti.

Trestní právo jest přísné, odpadlictví od víry a někdy i cizoložství se tresce smrtí, krádež utětím ruky.

Hodža uslyšev, že paní kazatelová jest chorá na plíce — její muž jí sám dává potřebné injekce — hned byl ochoten čarovat, prorokovat, léčit, jak asi dělá v domech mohamedánských . . .

*

Musulmani nepijí opojných nápojů a nepožívají masa nečistých zvířat (vepřové). Jak zdravý by to mohl býti lid! Ale zdraví jejich není lepší jiných.

Turek by mohl býti umělcem v hladu. Ani ráno, ani v poledne, ani večer, pět až šest dní nebude jíst, jen bude pít černou, hořkou, necezenou kávu a kouřit neb žvýkat tabák. Nanejvýš pojí něco polenty (kukuřice).¹⁸⁶⁾ Jejich čivy jsou již tak vytužené, že týden o kávě a tabáku vydrží.

Na Starém Brně poblíž hostince U modrého lva byl průchod s dvěma či třemi velkými dvory. Nad branou od města seděl „kalivarda“. Kdysi v dušičkový večer vracel jsem se s otcem z ústředního hřbitova. Ukazoval mi kalivardu. Seděl s nohama skříženýma, v ústech dlouhou dýmku. Snad měl vedle sebe i hrnček s černou kávou . . .

Tak spokojeně a blahobytně hleděl vždy Turek ve svou budoucnost. Nepotřeboval ničeho více, jen černou kávu a tabák k svému životu. Žil bez muzik, bez tance, bez hospod.

¹⁸⁶⁾ Turci říkají kačamak.

Po světové válce v r. 1918 mohamedáni v náboženském zanícení opouštěli křesťanské země na Balkáně a zanechávajíce tu svůj majetek, táhli do Turecka, a nyní kdy vládních reforem mohamedanismu v zemi půlměsíce uznat nechtějí, vracejí se jako chudšasové zpět do svých dřívějších sídel.

Turci v Bulharsku, zvláště ve městech, jsou holiči a obchodníci, — na venkově kováři a řemeslníky vůbec, naproti tomu Makedonci jsou pekaři a Albánci cukráři. Makedonci líčí se jako lidé čilí, podnikaví, čilejší než Bulhaři.

☆

Večer shromáždili se v modlitebně bratří darbystů nejen jejich členové, ale i velmi mnozí z bratří metho-distů. Jak jest to smutné, že obec ne tak veliká jest roz-dvojena! A jak jest to krásné, že se bratří přestali na sebe dívat nedůvěřivýma očima a spojují se, když už ne ve věcech náboženských, aspoň v úsilí o lepší vzdě-lání mládeže, o vlastní českou školu.

Nebyli-li nově ve víře utvrzení pro českou knihu, říkajíce mně: Vy víte, jak my hledíme na knihu,¹⁸⁷⁾ nedali si nijak zadat v lásce k české škole.

My tu máme jednoho Maďara¹⁸⁸⁾ a pronásleduje českou školu . . .¹⁸⁹⁾

„Máme českou školu už 6 let, dítky umí pěkně česky, jsme povděční . . .“

Snad na kazatele Maďara hledí někteří kosým okem proto, že jest z jiné církve, snad působí tu také

¹⁸⁷⁾ Rádi však čtou český evangelisační leták! (Str. 119.)

¹⁸⁸⁾ Býval kdysi velkým maďarským vlastencem, ale přesto měl pro školské snahy Čechů ve Vojvodově poroz-umění a snažil se mluvit s nimi i kázati krásnou spisovnou češtinou.

¹⁸⁹⁾ Význam české školy uznával! (Str. 114, 2. odst.)

poznání, že jen vyučování v mateřštině, výchova dětí ve vlastních dějinách doby husitské a bratrské může vypěstovat i lásku k českému Slovu, k bibli Kralické...

Rozdělení ve dvě církve přineslo nejen škodu, zvláště pro celek, ale i užitek, jmenovitě pro jednotlivce. Lidé se navzájem ve skutecích víry předstihovali a větší pozor jedni i druhí na svůj vnitřní život dávali.

Na obou stranách nastalo zvroucnění, jaké bylo na počátku práce bratra Martina. Proč jen Duch svatý od něho odstoupil? Byl on předurčen ve věčné Boží radě k pádu a zahynutí? Jak velké jest v tom tajemství, že Bůh ty, kteréž předzvěděl, ty i předzřídil . . ., kteréž pak předzřídil, těch i povolal, a kterýchž povolal, ty i ospravedlnil, a kteréž ospravedlnil, ty i oslavil (Řím. 8, 29—30). Ano, Bůh i ty největší hříšníky vykoupil a posvětil, aby lid Jeho vyvolený byli . . .

Tajemství života i duchovní smrti mnohých . . .

Bůh, nad kýmž chce, smilovává se, a koho chce, jen se toho nelekejte, zatvrzuje (Řím. 9, 18). Ba i zatracuje!

Avšak kdo to ví, bude-li ve svém hříchu zatvrzen, na věky-li zatracen? Není-liž Bůh Bohem milosrdným a lítostivým? A nezasadil-li On naposled do své věčné rady o tobě i tvé pokání, tvou poníženou modlitbu, pokornou prosbu? Duše Davida po jeho strašném pádu a hrozném hříchu žíznila Boha — a Hospodin se k němu sklonil a neoslyšel ho. Vzávej ho i ty, M. R., abys ho mohl přece ještě jednou slaviti: Nebo ty jsi, Pane, dobrotivý a lítostivý, a hojný v milosrdenství ke všechněm, kteříž tě vzývají . . . Žalm 86, 5.

✱

Krajané ve Vojvodově podnes se pozastavují nad tím, jakého to už v sobě měli ducha. Když na Svaté Heleně zvonili klekání, katolík i evangelík poklekli a

[Mican_Stranka_126](#)Stáhnout

[Mican_Stranka_127](#)Stáhnout

[Mican_Stranka_128](#)Stáhnout

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté - Česká republika](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj baptistických sborů](#)